

[Bernhard Baunsgaard]

ved med at bruge penge uden at opkræve dem et eller andet sted.

Det danske samfund har efter disse mange besparelser nedskåret underskuddet, men der er da vist grund til at gøre opmærksom på over for sådanne bemærkninger, at underskuddet stadig væk er faretruende stort, det ligger på mellem 50 og 60 mia kr., 11.000-12.000 kr. pr. indbygger. Hvis den generation, der lever nu, fortsætter med det, hvem er det så, der skal betale det? Man kan da ikke bare hente dem ned fra Vorherre eller sådan et sted – nu er Vorherre vel ikke noget, der beskæftiger fru Anne Grete Holmsgård, men hvor skulle man så hente dem? Et eller andet sted må de da komme fra. Og hvis denne generation fortsætter på denne måde, så er det vore børn, der kommer til at betale dem.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg nyder det altid meget, når hr. Bernhard Baunsgaard tager skolelærermasken på og fortæller fru Anne Grete Holmsgård, at pengene ikke kan hentes nogen steder, heller ikke fra Vorherre, selv om fru Anne Grete Holmsgård måske ikke lige havde tænkt sig at hente dem dér.

Ja, det ved jeg da godt. Det er da også derfor, VS som nogle af de første har sagt: det er vanvittigt, at man udsteder statsobligationer. Det er vanvittigt, at man låner pengene til at dække et kasseunderskud med hos den bedre stillede del af befolkningen og lader – alt andet lige – den dårligst stillede del af befolkningen betale den største del af renterne og afdragene. Man skulle i stedet for allerede på det tidspunkt have sagt: når pengene rent faktisk er til stede her i landet, hvorfor inddrager vi dem så ikke?

Jeg ved godt, at der også er en udlandsgæld, og den er ikke bare lige dækket. VS har sagt gang på gang på gang, så det ikke har været til at misforstå, at selvfølgelig er det uacceptabelt i det lange løb med en udlandsgæld. Men man skal se på årsagerne til den og på, hvad der kan gøres for at nedbringe den.

For det første er der ingen tvivl om, hvad der er årsagerne til, at vi har fået den store statsgæld, indenlandsk som udenlandsk – ud over nogle politiske mudrehoveder, som har

valgt at finansiere det på en efter min mening bindegal måde. Det er den stigende arbejdsløshed, og den gør man ikke en snus ved i det forlig, man har indgået her. Den lukker man øjnene for og galoperer deruda', stopper vat i ørerne og tænker: pyt med 35.000 ekstra arbejdsløse til næste år. Det betyder bare en udgift til staten på brutto 3½ mia kr. til arbejdsløshedsunderstøttelse. Dem klarer vi, når der er panik på ved næste forlig, men vi lukker ørerne indtil videre. Det er jo det, man gør. Man cykler deruda' uden overhovedet at løse problemerne.

Fra venstrefløjens side siger man: ja men var det ikke en idé at foretage nogle budgetforbedringer, der virkelig gik til benet? Var det f.eks. ikke en idé at gennemføre en rimelig og retfærdig, men dybtgående pensionsbeskatning? Var det ikke en idé at fjerne rentefradragsretten, sådan at man i det mindste fik en ordentlig fordeling af de indenlandske ressourcer? Nej, så er der ingen af de såkaldt ansvarlige partier, der kan være med; det er det rene overbud; man kan overhovedet ikke høre på den slags udtalelser. Så kom ikke her og sig, at venstrefløjen ikke vil være med til budgetforbedringer! VS har fremlagt utallige forslag.

Og hvad med betalingsbalanceunderskuddet? En af de måder, man virkelig kunne komme ind til benet på, var at sørge for, at det ikke var nødvendigt for samfundet at importere så meget energi. Det var noget, der virkelig ville gå ind til benet. Men hvor er de ansvarlige partier, når vi kommer med den slags forslag?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg beder virkelig undskylde, hvis jeg har optrådt skolemesteragtigt, men når jeg har gjort det, må jeg nok have lov at tilføje, at det er, fordi det niveau, fru Anne Grete Holmsgård bevæger sig på, når det drejer sig om samfundsøkonomi, tvivler jeg på ville blive godkendt i gymnasiet. Vi skal nok ned i folkeskolen, før man kan godkende noget sådant.

Vi har her i folketinget fulgt fru Anne Grete Holmsgårds recept på bare at bruge pengene, fordi vi håbede, at det kun var en overgang, vi havde den store krise og den store arbejdsløshed. Hvad var resultatet? Ar-